

Cartea lui Daniel - Numărul o sută șaiszeci

Semnificația profetică a ultimei viziuni a lui Daniel: Dezvăluirea adevărului pentru zilele din urmă

Jeff Pippenger

2024-03-26

În capitolul zece, Daniel este identificat ca fiind înviat din zilele de întristare prin procesul în trei pași al Evangheliei veșnice. Apoi Gabriel îi oferă lui Daniel istoria profetică din capitolul unsprezece, identificând astfel istoria luminii marelui râu Hidechel.

„Necesară este o cercetare mult mai aprofundată a Cuvântului lui Dumnezeu. Îndeosebi, Daniel și Apocalipsa trebuie să primească o atenție cum nu li s-a acordat niciodată mai înainte în istoria lucrării noastre. Este posibil să avem mai puțin de spus, pe anumite linii, cu privire la puterea romană și la papalitate, însă ar trebui să atragem atenția asupra celor scrise de profeți și apostoli sub inspirația Duhului lui Dumnezeu. Duhul Sfânt a rânduit astfel lucrurile, atât în darea profeției, cât și în evenimentele înfățișate, încât să învețe că instrumentul omenesc trebuie ținut în umbră, ascuns în Hristos, iar Domnul Dumnezeu cel viu și Legea Sa trebuie să fie înălțați.

„Citiți cartea lui Daniel. Rechemăți, punct cu punct, istoria împărățiilor reprezentate acolo. Priviți oamenii de stat, consiliile, armatele puternice și vedeți cum a lucrat Dumnezeu pentru a smeri mândria oamenilor și a arunca în țărână slava omenească. Numai Dumnezeu este înfățișat ca fiind mare. În viziunea profetului, El este văzut doborând un conducător puternic și ridicând un altul. El este descoperit ca Monarhul universului, gata să-Și întemeieze Împărăția Sa cea veșnică — Cel Îmbătrânit de zile, Dumnezeu cel viu, Izvorul întregii înțelepciuni, Cărmuitorul prezentului, Descoperitorul viitorului. Citiți și înțelegeți cât de sărac, cât de fragil, cât de trecător, cât de rătăcitor, cât de vinovat este omul atunci când își înalță sufletul spre deșertăciune.”

„Duhul Sfânt, prin Isaia, ne îndreaptă privirea spre Dumnezeu, Dumnezeu cel viu, ca spre obiectul principal al atenției — spre Dumnezeu așa cum este descoperit în Hristos. «Căci ni S-a născut un Copil, ni S-a dat un Fiu; și domnia va fi pe umărul Lui; și-I vor pune numele: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii» [Isaia 9:6].”

“Lumina pe care Daniel a primit-o direct de la Dumnezeu i-a fost dată în mod deosebit pentru aceste zile de pe urmă. Viziunile pe care le-a văzut pe malurile Ulaiului și Hiddechelului, marile râuri ale Șinearului, sunt acum în curs de împlinire, și toate evenimentele prevestite vor fi avut loc în curând.” Manuscript Releases, volumul 16, 333, 334.

Duhul Sfânt „a rânduit astfel lucrurile” în darea profeției „și evenimentele” ultimei viziuni a lui Daniel, încât primul capitol (zece) reprezintă experiența poporului lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, așa cum o face și ultimul capitol (doisprezece). Alcătuirea acelor trei capitole care formează lumina Râului Hidechel, care „a fost dată în mod special pentru aceste zile din urmă”, a fost menită să poarte definiția în trei pași a „adevărului”. În faptul că primul este în acord cu ultimul, iar cel din

mijloc reprezintă răzvrătirea, avem nu doar structura cuvântului ebraic „adevăr”, care a fost alcătuit prin prima, a treisprezecea și ultima literă a alfabetului ebraic, ci vedem și semnătura lui Alfa și Omega.

Daniel capitolul zece îi identifică pe cei o sută patruzeci și patru de mii care înțeleg atât vedenia „chazon” a celor două mii cinci sute douăzeci de ani, cât și vedenia „mareh” a celor două mii trei sute de ani. Ei nu doar că înțeleg aceste două vedenii, ci posedă și experiența îndreptățirii prin credință, produsă de vedenia feminină și cauzativă „marah” a „înfățișării”.

„Pentru minte și suflet, la fel ca și pentru trup, este legea lui Dumnezeu ca puterea să fie dobândită prin efort. Exercițiul este cel care dezvoltă. În armonie cu această lege, Dumnezeu a prevăzut în Cuvântul Său mijloacele pentru dezvoltarea mintală și spirituală.”

„Biblia conține toate principiile pe care oamenii trebuie să le înțeleagă pentru a fi pregătiți fie pentru viața aceasta, fie pentru viața viitoare. Iar aceste principii pot fi înțelese de toți. Nimeni care are un spirit capabil să prețuiască învățătura ei nu poate citi nici măcar un singur pasaj din Biblie fără să dobândească din el vreun gând de folos. Dar cea mai valoroasă învățătură a Bibliei nu poate fi dobândită printr-un studiu ocazional sau fragmentar. Marele ei sistem al adevărului nu este prezentat astfel încât să poată fi deslușit de cititorul grăbit sau nepăsător. Multe dintre comorile ei se află mult sub suprafață și pot fi obținute numai prin cercetare stăruitoare și efort neîntrerupt. Adevărurile care alcătuiesc acest mare întreg trebuie căutate și adunate, „puțin aici, puțin acolo”. Isaia 28:10.

„Când sunt astfel cercetate și aduse împreună, se va descoperi că se potrivesc în chip desăvârșit una cu alta. Fiecare Evanghelie este o completare a celorlalte, fiecare profeție o explicare a alteia, fiecare adevăr o dezvoltare a unui alt adevăr. Tipurile rânduiei iudaice sunt făcute lămurite prin Evanghelie. Fiecare principiu din Cuvântul lui Dumnezeu își are locul său, fiecare fapt însemnătatea sa. Iar întreaga alcătuire, în plan și în înfăptuire, aduce mărturie despre Autorul ei. O astfel de alcătuire nicio minte, în afară de cea a Celui Infinit, nu ar fi putut să o conceapă sau să o plăsmuiască.”

„În cercetarea diferitelor părți și în studierea relației dintre ele, cele mai înalte facultăți ale minții omenești sunt chemate la o activitate intensă. Nimeni nu se poate angaja într-un astfel de studiu fără a-și dezvolta puterea mintală.”

„I ne samo u istraživanju istine i njezinu sabiranju sastoji se umna vrijednost proučavanja Biblije. Ona se sastoji i u naporu koji je potreban da bi se shvatile iznesene teme. Um zaokupljen samo običnim stvarima postaje zakržljao i oslabljen. Ako nikada nije stavljen pred zadatak da razumije velike i dalekosežne istine, on s vremenom gubi snagu rasta. Kao zaštitna od takve degeneracije i poticaj razvitku, ništa se ne može mjeriti s proučavanjem Božje riječi. Kao sredstvo intelektualne izobrazbe, Biblija je djelotvornija od bilo koje druge knjige, pa i od svih drugih knjiga zajedno. Veličina njezinih tema, dostojanstvena jednostavnost njezinih izričaja, ljepota njezinih slika, oživljuju i uzdižu misli kao ništa drugo. Nijedno drugo proučavanje ne može dati takvu umnu snagu kao napor da se shvate veličanstvene istine objave. Um koji se tako dovodi u dodir s mislima Beskonačnoga ne može a da se ne proširi i ne ojača.”

„Și încă și mai mare este puterea Bibliei în dezvoltarea naturii spirituale. Omul, creat pentru părtășie cu Dumnezeu, numai într-o astfel de părtășie își poate găsi viața și dezvoltarea sa adevărată. Creat pentru a-și găsi în Dumnezeu bucuria sa cea mai înaltă, el nu poate găsi în nimic altceva ceea ce poate liniști dorințele inimii, ceea ce poate sătura foamea și setea sufletului. Acela care, cu un duh sincer și dispus să învețe, studiază Cuvântul lui Dumnezeu, căutând să-i înțeleagă adevărurile, va fi adus în legătură cu Autorul lui; și, dacă nu prin propria sa alegere, nu există nicio limită pentru posibilitățile dezvoltării sale.

“În varietatea sa largă de stiluri și subiecte, Biblia are ceva care să trezească interesul fiecărei minți și să atingă fiecare inimă. În paginile ei se găsesc istoria cea mai veche; biografia cea mai fidelă vieții; principii de guvernare pentru conducerea statului, pentru rânduirea căminului — principii pe care înțelepciunea omenească nu le-a egalat niciodată. Ea cuprinde filosofia cea mai profundă, poezia cea mai dulce și cea mai sublimă, cea mai înflăcărată și cea mai pătrunzătoare. Scrierile Bibliei sunt, chiar și privite astfel, nemăsurat superioare ca valoare producțiilor oricărui autor omenesc; dar ele sunt de o întindere infinit mai largă, de o valoare infinit mai mare, atunci când sunt privite în legătura lor cu marele gând central. Privit în lumina acestui gând, fiecare subiect capătă o nouă semnificație. În adevărurile exprimate în chipul cel mai simplu sunt cuprinse principii care sunt înalte ca cerul și care cuprind veșnicia.”

„Subiectul central al Bibliei, tema în jurul căreia se grupează toate celelalte din întreaga Carte, este planul de răscumpărare, restaurarea în sufletul omenesc a chipului lui Dumnezeu. De la prima licărire de speranță din sentința rostită în Eden până la cea din urmă făgăduință glorioasă din Apocalipsa, «Ei vor vedea fața Lui și Numele Lui va fi pe frunțile lor» (Apocalipsa 22:4), ideea dominantă a fiecărei cărți și a fiecărui pasaj din Biblie este desfășurarea acestei teme minunate — înălțarea omului — puterea lui Dumnezeu, «care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos». 1 Corinteni 15:57.” Educație, 123–125.

În pasajul tocmai citat se arată că Biblia, privită din orice perspectivă literară, este cu mult superioară oricărei creații omenești. Sora White a afirmat: „În paginile ei se găsesc istoria cea mai veche; biografia cea mai fidelă vieții; principii de guvernare pentru conducerea statului, pentru rânduirea căminului — principii pe care înțelepciunea omenească nu le-a egalat niciodată. Ea cuprinde filosofia cea mai profundă, poezia cea mai dulce și cea mai sublimă, cea mai pasionată și cea mai plină de patos”, și că „o asemenea structură nici o minte, în afară de aceea a Celui Infinit, nu ar putea să o conceapă sau să o alcătuiască.”

ਕਸਿ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਯਿਮਾਂ ਦੀ ਪਹਚਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਭ ਮੰਨੇ-ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਯਿਮ ਬਾਈਬਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੀਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀਆਂ ਵੱਚਿ ਜੇ ਸਪਿਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਧਾਰਣ ਜਾਂ ਨਮਿਣੇ ਸਾਹਿਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਕ੍ਰਤੀਆਂ ਤੱਕ ਦੇ ਭੇਦ ਦੀ ਪਹਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਬਾਈਬਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੀਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵੱਚਿ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵੱਖਿਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਸ਼ਖਿਰ, ਉਸ ਦਾ ਮਹਾਨ ਉਪਸੰਗਾਰ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਰਸਨ ਵੱਚਿ ਪ੍ਰਤਨਿਧਿਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਵੱਖਿਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਸਰਿਮਣੀ ਪੱਥਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਹਿਤ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਖਿਰ ਐਸਾ ਨਹੀ ਜੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਆ ਸਕੇ, ਜੇ ਆਇਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਸੁਰੁ ਹੋ ਕੇ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਚਾਰ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀਦੀ ਹੈ।

În cartea Apocalipsei, toate cărțile Bibliei se întâlnesc și se încheie, iar în revelație sunt reluate aceleași linii de profetie ca în cartea lui Daniel; însă, în relație una cu cealaltă, cartea lui Daniel este prima mențiune, iar Apocalipsa cea din urmă. Totul există în prima mențiune, și totul există în cartea lui Daniel, iar punctul culminant al cărții este viziunea dată la râul Hidechel. Punctul culminant al evenimentelor reprezentate în acea viziune începe la versetul patruzeci și continuă până când cartea este pecetluită în versetul patru al capitolului doisprezece. Acele versete reprezintă marele final al fiecărui adevăr profetic rostit sau consemnat vreodată de sfinții oameni din vechime, inclusiv de Sora White.

То, что подводит к этому заключению в одиннадцатой главе, — это исторические повествования внутри самой главы, которые служат свидетельствами для правильного понимания последних шести стихов одиннадцатой главы, где тройственные враги — дракон, зверь и лжепророк — теперь ведут мир к окончанию времени человеческого испытания. Сестра Уайт прямо указывает на этот внутренний принцип.

„N-avem timp de pierdut. Ne stau înaintea vremuri de strâmtorare. Lumea este răscolită de duhul războiului. Curând se vor împlini scenele de tulburare despre care s-a vorbit în profetii. Profetia din capitolul unsprezece al lui Daniel a ajuns aproape de deplina ei împlinire. O mare parte din istoria care s-a desfășurat în împlinirea acestei profetii se va repeta. În versetul treizeci este menționată o putere care „se va mâhni, se va întoarce și se va mânia împotriva legământului celui sfânt; așa va face; se va întoarce și va avea înțelegere cu cei ce părăsesc legământul cel sfânt. Niște oști vor sta de partea lui; ele vor pângări sfântul locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată și vor așeza urâciunea pustitorului. Pe cei ce vor lucra cu răutate împotriva legământului îi va ademeni prin lingușiri; dar poporul celor ce cunosc pe Dumnezeu lor va rămâne tare și va face mari isprăvi. Aceia din popor care vor avea pricepere vor învăța pe mulți. Unii vor cădea, pentru o vreme, loviți de sabie și de flacăra, de robie și de jaf. Când vor cădea, vor fi ajutați puțin; și mulți se vor uni cu ei din fătărnicie. Chiar și dintre cei înțelepți, mulți vor cădea, ca să fie încercați, curățiți și albiți, până la vremea sfârșitului, căci sfârșitul nu va fi decât la vremea hotărâtă. Împăratul va face ce va voi; se va înălța, se va slăvi mai presus de orice dumnezeu și va spune lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor; și va propăși până va trece mânia, căci ce este hotărât se va împlini.” Daniel 11:30–36.

„Scene asemănătoare celor descrise în aceste cuvinte vor avea loc. Vedem dovezi că Satana dobândește repede controlul asupra minților omenești care nu au înaintea lor frica de Dumnezeu. Toți să citească și să înțeleagă profetiile acestei cărți, căci acum intrăm în timpul de strâmtorare despre care s-a vorbit:”

„Și în vremea aceea se va ridica Mihail, marele voievod care ocrotește pe copiii poporului tău; și va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până în vremea aceea; dar în vremea aceea poporul tău va fi izbăvit, și anume oricine va fi găsit scris în carte. Mulți dintre cei ce dorm în țărâna pământului se vor trezi: unii pentru viață veșnică, iar alții pentru ocară și rușine veșnică. Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului; și cei ce vor aduce pe mulți la neprihănire vor fi ca stelele, în vecii vecilor. Tu însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului: mulți vor alerga încoace și

încolo, și cunoștința va crește.” Daniel 12:1–4.” Manuscript Releases, nr. 13, 394.

أدبملا فَرَعْتُ مَث، لاي ناد رفس نم رشع يداحل احاصل ال اىل أو تي او تخال ريشت عطقملا اذه يف
فَرَش ابم سبتقت مَث. «رركتيس ةعوبنلا هذهل أمات ا ىرج يذلا خيراتل نم أريبك أردق» ن ل لى اقل
مذه يف ةفوصوملا كلتل ةهباشم دهاشم» ن ل لوقلاب كلذ عبثتو، نيثالثو تس ل ن نيثالث نم تاي ال
كلتل ةهباشم دهاشم ن ل لوقتو، نيثالثو تس ل ن نيثالث نم تاي ال ددحت ن أ دعبو. «عقتس تاملكل
نم لى وال ةي ال ا يف لى ا خيم موقى ني ح، ةم عنل نمز ماتخ ديدحت لى ا كلذ دعب لقتنت، عقتس تاي ال
يذلا خيراتل نمض اهعضتو، عبس ل تاي ال كلت لزعت ان ا ف، اذه اهل عفبو. رشع ي ن ا ثل احاصل ال
لى ا خيم م ا يق فَرَش ابم ق بس ي.

De mai multe ori am abordat istoria versetelor treizeci până la treizeci și șase și felul în care ele sunt paralele cu versetele patruzeci până la patruzeci și cinci din Daniel unsprezece, iar acum vom începe să examinăm alte perioade ale istoriei profetice din capitolul unsprezece care se repetă în acele ultime șase versete. Totuși, înainte de a face aceasta, vom prezenta încă o dată un scurt rezumat al paralelei dintre versetele treizeci până la treizeci și șase și versetele patruzeci până la patruzeci și cinci.

Versetul treizeci marchează trecerea de la Roma păgână la Roma papală. Această istorie de tranziție este abordată într-o varietate de pasaje profetice care indică date precum anii 330, 508, 533 și 538. Există și alte repere profetice în trecerea de la a patra împărăție la a cincea împărăție a profeției biblice, însă, în versetul treizeci și unu, Roma păgână se ridică în sprijinul papalității, așa cum este reprezentată de Clovis în anul 496. Puterile păgâne reprezentate inițial de Clovis în verset împlinesc lucrarea de înlăturare a oricărei rezistențe păgâne (jertfa necurmată) față de ascensiunea papalității până în anul 508. Războiul din acele vremuri aduce nimicire asupra Cetății Romei în cursul acelei istorii, așa cum este reprezentată prin „sanctuarul puterii”, iar până în anul 538, puterile păgâne așază papalitatea pe tronul pământului, iar ea promulgă apoi o lege duminicală la Conciliul de la Orléans.

Wersetele treizeci și doi până la treizeci și șase identifică războiul ucigaș pe care papalitatea l-a purtat atunci împotriva celor credincioși ai lui Dumnezeu în timpul celor o mie două sute șazeci de ani ai Evului Întunecat. În cele din urmă, în versetul treizeci și șase, papalitatea ajunge la sfârșitul ei. În versetul patruzeci, Reagan a încheiat o alianță secretă cu anticristul, marcând momentul în care rezistența protestantismului fusese înlăturată, așa cum este reprezentat prin anul 508.

Angajamentul lui Reagan de a pune la dispoziție resurse financiare și putere militară fusese prefigurat prin „brațele” care s-au ridicat în sprijinul papalității în 496. Distrugerea sanctuarului tăriei Romei păgâne, reprezentat prin cetatea Romei, prefigurează distrugerea Constituției Statelor Unite la legea duminicală care va veni curând, căci Constituția este sanctuarul tăriei pentru Statele Unite. La legea duminicală, papalitatea va fi așezată din nou pe tronul pământului, așa cum este reprezentat prin anul 538.

Atunci va începe perioada finală a persecuției papale ucigașe îndreptate împotriva celor credincioși ai lui Dumnezeu, așa cum s-a petrecut în Evul Întunecat, din 538 până în 1798. Aceasta va duce la încheierea timpului de probă al omenirii, când Mihail Se va ridica, așa cum este reprezentat prin anul 1798, când papalitatea, care prosperase timp de o mie două sute șazeci de ani, a primit

indignarea răinii de moarte.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Cu un anumit prilej, pe când mă aflam în New York City, am fost chemată în timpul nopții să privesc clădiri ridicându-se etaj după etaj spre cer. Aceste clădiri erau garantate ca fiind ignifuge și erau înălțate spre glorificarea proprietarilor și constructorilor lor. Tot mai sus și încă și mai sus se ridicau aceste clădiri, iar în ele era folosit materialul cel mai costisitor. Cei cărora le aparțineau aceste clădiri nu se întrebau: «Cum Îl putem slăvi cel mai bine pe Dumnezeu?» Domnul nu era în gândurile lor.

„Am gândit: «O, de-ar putea cei care își investesc astfel mijloacele să-și vadă calea așa cum o vede Dumnezeu! Ei grămădesc clădiri mărețe, dar cât de nechibzuite sunt, în ochii Cărmuitorului universului, planurile și născocirile lor. Ei nu cercetează, cu toate puterile inimii și ale minții, cum L-ar putea slăvi pe Dumnezeu. Au pierdut din vedere aceasta, cea dintâi datorie a omului.»”

“Pe măsură ce aceste clădiri impunătoare se înălțau, proprietarii se bucurau, cu o mândrie ambițioasă, că aveau bani pe care să-i folosească pentru a-și satisface eul și pentru a stârni invidia vecinilor lor. O mare parte din banii pe care i-au investit astfel fusese obținută prin stoarcere, prin apăsarea celor săraci. Ei au uitat că în cer se păstrează o evidență a fiecărei tranzacții de afaceri; fiecare învoială nedreaptă, fiecare faptă frauduloasă este consemnată acolo. Vine vremea când, în frauda și obrăznicia lor, oamenii vor ajunge la un punct peste care Domnul nu le va îngădui să treacă, și vor învăța că îndelunga-răbdare a lui Iehova are o limită.”

„Următoarea scenă care s-a desfășurat înaintea mea a fost o alarmă de incendiu. Oamenii priveau clădirile înalte și presupuse a fi ignifuge și spuneau: «Sunt în deplină siguranță.» Dar aceste clădiri au fost mistuite ca și cum ar fi fost făcute din smoală. Mașinile de pompieri nu au putut face nimic pentru a opri distrugerea. Pompierii nu au fost în stare să manevreze mașinile.”

„Mi-a fost dată învățătură că, atunci când va veni vremea Domnului, dacă nu se va fi produs nicio schimbare în inimile ființelor omenesti mândre și ambițioase, oamenii vor descoperi că mâna care fusese puternică spre a salva va fi puternică spre a nimici. Nicio putere pământescă nu poate opri mâna lui Dumnezeu. Niciun material nu poate fi folosit la ridicarea clădirilor astfel încât să le păzească de distrugere atunci când va veni timpul rânduit de Dumnezeu pentru a trimite răsplătirea asupra oamenilor, din pricina nesocotirii Legii Sale și a ambiției lor egoiste.”

„Nu sunt mulți, nici chiar printre educatori și oameni de stat, care să înțeleagă cauzele ce stau la baza stării actuale a societății. Cei care țin în mâini frâiele guvernării nu sunt în stare să rezolve problema corupției morale, a sărăciei, a mizeriei și a criminalității în creștere. Ei se luptă în zadar să așeze activitatea economică pe o temelie mai sigură. Dacă oamenii ar da mai multă atenție învățaturii Cuvântului lui Dumnezeu, ar găsi o soluție la problemele care îi nedumeresc.”

„Scripturile descriu starea lumii chiar înainte de a doua venire a lui Hristos. Despre oamenii care, prin jaf și stoarcere, își adună mari bogății, este scris: «V-ați strâns comori pentru zilele din urmă. Iată că plata lucrătorilor care v-au secerat câmpiile, pe care le-ați oprit-o prin fraudă, strigă; și strigătele celor ce au secerat au ajuns la urechile Domnului Sabaot. Ați trăit în desfățare pe pământ și v-ați dedat la plăceri; v-ați hrănit inimile, ca într-o zi de măcel. Ați osândit și ați ucis pe cel drept; el nu vi se împotrivesc.» Iacov 5:3–6.

„Dar cine citește avertizările date de semnele vremurilor care se împlinesc cu repeziciune? Ce impresie se face asupra oamenilor lumesti? Ce schimbare se vede în atitudinea lor? Nu mai mult decât s-a văzut în atitudinea locuitorilor lumii noahice. Absorbiți de afaceri și plăceri lumesti, antediluvienii «n-au știut până a venit potopul și i-a luat pe toți». Matei 24:39. Li se dăduseră avertizări trimise de Cer, dar au refuzat să asculte. Și astăzi lumea, cu totul nepăsătoare față de glasul de avertizare al lui Dumnezeu, se grăbește spre pieirea veșnică.

„Lumea este agitată de spiritul de război. Profeția din capitolul al unsprezecelea al lui Daniel a ajuns aproape de împlinirea ei deplină. Curând vor avea loc scenele de strâmtorare despre care se vorbește în profeții.” Testimonies, volumul 9, 12–14.